

Da li Milošević vredi svoju publiku? Ispitivanje Miloševićevog unakrsnog ispitivanja

Author: [IWPR](#)
[ICTY](#)

Dan 129

Milošević ne voli kada ja publika isključena iz delova suđenja. To verovatno nije zato što on veruje u ljudska prava i slobode (čija je jedna od garancija pravo na pristup javnosti suđenjima,) s obzirom na to da se zna kako su politička suđenja bila režirana u vreme dok je on bio na vlasti. Kada je deo pretresa pred Međunarodnim sudom zatvoren za javnost, Milošević gubi publiku, čija je presuda njemu značajnija od one koje će da donesu sudije.

Miloševića očigledno nervira što se sudije u zadnje vreme učestano zatvaraju delove rasprave za javnost da bi zaštitili identitet svedoka znanog kao C-061. Miloševićevo loše raspoloženje se videlo četvrtog dana unakrsnog ispitivanja ovog svedoka, kada ga je u više puta uvredio ne osvrćući se na sve oštrije upozorenja predsedavajućeg sudije, Ričarda Meja. U jednom momentu je Milošević pročitao niz statistika o budžetu Republike Srpska Krajina iz vremena kada je svedok bio u tamošnjoj vladi. Kada je C-061 odgovorio da bi mogao da odgovori na pitanje koje se odnosi na 1994 ili 1995, Milošević je dobio: 'Nemaš ti pojma!' Sudija Mej je ljutito protestovao: 'Znate dobro da nije fer da se svedoku pročita niz brojeva i da mu se onda kaže da nema pojma!' Nekoliko minuta pre toga, Mej je zamerio optuženom koji je rekao da C-061 odgovara na pitanja 'po uputstvu.'

Kasnije, kada je Milošević prokomentarisao da je svedok 'rekao mnogo kontradiktornih stvari,' Sudija Mej ga je prekinuo rečima: 'Vaša procena dokaznog materijala ne koristi Sudu. Vi to radite iz svojih interesa, a to nije fer prema svedoku.' Iako ima diplomu pravnog fakulteta, a sada i devet meseci direktnog iskustva, Milošević ne vlada veštinom unakrsnog ispitivanja u meri da bi mogao da se ustremi na problematične detalje svedokove izjave. Njegov stil je da naziva svedoke pogrdnim imenima i da im stavlja reči u usta. To ni od njega ni od publike ne zahteva veliki intelektualan napor.

Milošević takođe često pokušava da drži govore, iako mu već devet meseci sudije govore da to nije dozvoljen metod unakrsnog ispitivanja. Sudija Mej je nekoliko puta prekinuo tirade optuženog i na osnovu njih postavio pitanja koje je on direktno postavio svedocima. To nije omelo Miloševića, koji ne odustaje od svoje namere da iskoristi svaku priliku da iznese svoje viđenje događaja, bez obzira da li to ima ikakve veze sa optužnicom, ili ne.

Još jedan nepropisan metod kojim se Milošević služi je da u sudnici na glas čita pisma od svojih kolega i prijatelja koji komentarišu dokaze koji su do tada izneti na suđenju. Ta pisma nisu napisana pod zakletvom, nije ih čak overio beležnik, pa nemaju važnost dokaza, bez obzira na to da ih Milošević uporno tretira kao dokaze. Svaki put do sada kada je optuženi iz džepa ozvukao takvo pismo, Sudija Mej ga je upozorio da može da koristi pismo samo kao potsetnik pri unakrsnom ispitivanju svedoka. 'Nas ne interesuju komentari Vaših korespondenata. Izvolite reći svedoku da nikada nije došlo do sastanka (između Stanišića, Kertesa, Mikelića i drugih o zaradi od trgovine naftom.)' Kao što je naglasio Sudija Mej, optuženi ne bi trebao da čita celo pismo, nego samo da sažme u jednoj ili dve rečenice njegov sadržaj i da postavi svedoku pitanje. Na primer, 'Gospodin Mikelić ovde kaže da taj sastanak nije održan. Da li Vi i dalje tvrdite da jeste?' Bez obzira na to kako svedok odgovori na ovo pitanje, ono šta je Mikelić navodno rekao ili napisao nije samo po sebi dokaz. Kada na Miloševiću bude red da iznosi svoje dokaze, on može da pozove Mikelića da svedoči.

Svedok C-061 je svedočio u direktnom ispitivanju da je Milošević, kroz svoju de fakto kontrolu nad Narodnom Bankom Jugoslavije, finansirao RSK zajmovima i transferima novca. Pri unakrsnom ispitivanju, Milošević, nekadašnji bankar, je rekao da je to pogrešan opis bankovnih transakcija i da je RSK koristila bankovne usluge kao što bi to radila svaka druga država. C-061 nije odustajao od svoje pozicije: '[RSK] je bila deo jedinstvenog platnog sistema Jugoslavije.' Iznerviran, Milošević je opet rekao: 'Sada sam objasnio da nije bilo tako kako tvrdite!' Na to je Sudija Mej intervenisao: 'Svedok ima pravo na svoje mišljenje. Vaši komentari nikome ne koriste.' Milošević je ipak ustrajao: 'Imate pravo, gospodine Mej. Svedok ima pravo da nešto ne zna, ali nema pravo da laže.' Na to je sudija Miloševiću ponovio uvodno predavanje o unakrsnom ispitivanju: 'Na nama je da procenimo ... između onog šta Vi govorite i dokaza koje on iznosi.'

Milošević i dalje ne vidi razliku između svojih tvrdnji i dokaza koje daje svedok. On kao da ne razume da će njegove reči dobiti važnost dokaza samo ako se na sudu zakune da će istinito da svedoči.

Osim što je na nepropisan način ispitivao i loše se odnosio prema svedoku, Milošević je ukazao na neke zaista problematične delove njegovog svedočenja. C-061 je u direktnom ispitivanju rekao da su

komandanti lokalnih jedinica teritorijalne odbrane i policije u Krajini bili oficiri JNA koje je poslao Milošević. Miloševićeva interpretacija je bila da su JNA oficiri penzionisani ili da su se dobrovoljno prijavili za službu u RSK. To je barem bila logično alternativno objašnjenje činjenice da su JNA oficiri komandovali jedinicama TO i policije, a ne lični napad na svedoka. C-061 je odgovorio da, iako su se nazivali dobrovoljcima, oni su došli po direktivi Generala Kadijevića, Saveznog ministra za narodnu odbranu, i da su sve jedinice TO u borbaama bile pod kontrolom JNA. Milošević je insistirao na tome da je svedok potpuno promenio svoj stav između 1991 i danas.

U direktnom ispitivanju, svedok je priznao da je tada verovao u Miloševićevu tvrdnju da narodi, a ne republike, imaju ustavno pravo na samo-opredeljenje. Iz toga je sledilo da hrvatski Srbi imaju pravo da žive u jednoj državi sa ostalim Srbima. Kasnije se razočarao, objasnio je u odgovoru na pitanje Sudije Kvona. 'Danas mislim drugačije jer ta ideja je bila etno-egoistična. Odvela nas je u etnički sukob i u rat i sve strahote koje su se dogodile u ratu. Ta teza je bila fatalna za narode Jugoslavije. To je moje mišljenje sada.' Milošević je prokomentarisao da 'stav ne može da bude principijelan u jednom momentu, a ne u drugom.' Svedok se nije s tim složio, i ponovio je da sada vidi da je krajnji rezultat bio tragičan i za Srbe i za Hrvate.

Optuženi je ispitivao svedoka o njegovoj interpretaciji 'delomično šifrovanog' snimljenog telefonskog razgovora između Radovana Karadžića i Brace Kertesa. U razgovoru je bilo reči o potrebi da se nabavi 'visokokvalitetna roba' i da se razgovara sa 'nabavljačem' o dostavi. C-061 je rekao da je 'roba' oružje, a da je Milošević bio 'nabavljač'. U unakrsnom ispitivanju se Milošević složio sa svedokovom tvrdnjom da je Srbija snabdevala Krajinu robom -- hranom, lekovima, i sličnim, a zatim je pitao: 'A koje su šifre bile korištene za ćebad, ulje, šećer, lekove i druge stvari koje smo slali? Ako je 'brašno' bilo 'municija', koja je šifra bila korištena za brašno?' C-041 je odgovorio da je 'brašno' bilo 'brašno', a da su 'baterije' bile 'oružje'.

Bez obzira da li je Milošević uspeo da oslabi svedokovo svedočenje u ovim detaljima, iz toga kako je vodio unakrsno ispitivanje se videlo da on zna šta je dozvoljeno, a šta nije. Ali, kada se sud povuče iza zatvorenih vrata, Milošević gubi publiku i preostaje mu da pobija svedokove tvrdnje samo pred sudijama. Premda su sudije ti koji će da odluče o njegovoj sudbini, Milošević i dalje smatra javnost glavnim arbitrom svoje istorijske uloge. On očekuje da će javnost da prihvati kao argumente njegove uvrede svedoka i nipodaštavajuće komentare njihovih reči. Videćemo da li su građani Srbije toliko neobrazovani kako ih on zamišlja.

Location: [Balkans](#)
[Macedonia](#)
[Serbia](#)
[Kosovo](#)

Focus: [Coalition for International Justice \(CIJ\) Trial Reports Archive \(Bos-Hrv-Srp\)](#)

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/da-li-milosevic-vreda-svoju-publiku>